

подкрепата на своята група - сигурност, от която ние вече сме лишени. Така ромите ни се привиждат като особено консервативни и изостанали, примитивни и неадаптивни. На техния фон "ние" изглеждаме много по-цивилизовани. Те са ни нужни именно в тяхната най-отчайваща примитивност, за да опазим самочувствието си на "модерни".

Не случайно именно през последните години рязко се засилиха негативните стереотипи и предразсъдъци спрямо циганите. Широко е застъпена представата за тях като мързеливи, безотговорни, ненадеждни, недисциплинирани, склонни към криминални престъпления. Социалните дистанции между ромите и представителите на всички останали етнически групи в страната непрекъснато се увеличават (вж. резултатите за социалните дистанции спрямо циганите в "Етнокултурната ситуация в България, 1992г." и във "Връзки на съвместимост и несъвместимост между християни и мюсюлмани в българските земи", 1994г.).

Тези негативни стереотипи и предразсъдъци постоянно възпроизвеждат дискриминативни нагласи и поведение спрямо представителите на ромската общност.

Увеличават се исканията ромите да бъдат изолирани дори в пространствено отношение от останалите, "да не живеят с нас", да не бъдат допуснати като "наши" съседи, децата ни да не учат с "техните" в един и същи клас.

Масово разпространено е убеждението, че циганите сами са виновни за тежкото положение, в което се намират. По данни от представителното социологическо изследване "Етнокултурната ситуация в България, 1992 г." над половината от респондентите - българи християни, българи мюсюлмани и български турци, изразяват съгласие с твърдението, че "държавата харчи прекалено много за образование на циганите, които не са способни да усвоят каквото и да е". Четири пети от анкетираните лица от тези три групи споделят възгледа, че "ако циганите живеят лошо, то е защото са по природа лениви, неуки и без самоконтрол". Това води до спокойно приемане на всички прояви на институционален расизъм и до бурни протести срещу всеки опит дори да се обсъжда необходимостта от създаването на специални социални програми, осигуряващи равни стартови възможности за най-уязвимата етническа група в преходния период.

Представителите на останалите етнически общности в страната открито декларираят несъгласието си да гласуват за циганин при парламентарни избори, ако кандидатурата му бъде издигната от партията, на която симпатизират.